

GUD IDENTIFISERER SEG

VED SINE EGENSKAPER

 Jeg var nesten litt overrasket over å se min venn, Joseph Boze der, og jeg snudde meg rundt og brukte litt tid på å håndhils på ham.

² La oss nå slå opp i Guds Ord, til Hebreerne, det 1. kapitlet. Jeg ønsker å lese et utdrag fra det første, andre og tredje verset, for å ta en tekst for kvelden.

Gud, han som i tidligere tider mange ganger og på mange måter talte til fedrene ved profetene.

Han har i disse siste dager talt til oss ved Sønnen, som han har innsatt som arving til alle ting. Ved ham har han også skapt hele verden.

Han er i avglansen av hans herlighet og det uttrykte bildet av hans vesen. Og han holder alle ting opppe ved sin krafts ord. Da han ved... satte han seg ved Majestetens høyre hånd i det høye.

³ La oss bøye våre hoder nå i bønn. Og nå i Hans Guddommelige Nærvær, hvis du har noen bønnebegjær som du ønsker å gi til kjenne for Ham, vil du bare løfte opp din hånd, og det er ditt bønnebegjær at Gud vil. . .

⁴ Vår Himmelske Far, vi kommer nå innfor Din trone, ved tro på Jesu Kristi Navn, Din Sønn. Og vi er gitt denne forsikringen at, "Dersom vi ber om noe i Hans Navn, vil det bli gitt." Og Du kjenner våre ønsker og våre behov, og Du har lovet at Du ville tilveiebringe alt vi trenger. Så, Far, vi ber som Du lærte oss: "La Ditt Rike komme. La Din vilje skje på jorden, som i Himmelen." Slik at vår bønn i kveld kan samsvare med Ditt ønske om å gi det, og gi disse privilegiene til oss. Salv Ordet, Herre, og alle talerne og lytterne, og må Den Hellige Ånd komme inn i kveld og være Ordets gjører iblant oss. For vi ber om det i Hans Navn. Amen.

Vær så god og sitt.

⁵ I morgen tidlig har jeg fått greie på at det er Full Gospel Business Mens frokost. Vanligvis, der de har en lokalavdeling, får jeg privilegiet av å tale på frokosten deres. Frem til i dag er dette den eneste organisasjonen som ikke er noen organisasjon, men den eneste gruppen som jeg—jeg tilhører er Christian Business Men. Og nå bare taler jeg for dem internasjonalt.

⁶ Nå i kveld stoler vi på at denne samlingen ikke vil være forgyves. Jeg har kommet til dere, trøtt, en utslitt hals og fått litt bronkitt fra. . .

7 Jeg kommer fra Tucson der det er virkelig godt og tørt, og jeg kommer hit og det er virkelig godt og vått, så det er litt av en kontrast. Hvis dere fikk alt vannet her borte, om dere bare ville sende det bort til oss, hadde vi satt pris på det. Men dere kan ikke gjøre det selvfølgelig.

8 Men jeg sier dere dette, det er en lignelse der. Alle våre—være—være ting i Arizona, trærne våre er fulle av tistler. Alt har en tistel. Det er fordi det er tørt. Nå, hvis den samme busken hadde vokst her borte, hadde det vært et vakkert pent blad. Ser dere, det er uten vann, det er grunnen til at det blir en tistel.

9 Og når menigheten blir uten Livets Vann, blir den tørr og stikkete også, stikker og slår mot alt mulig. Men der Livets vann flyter, åpner det opp bladene og gjør den myk, mild og søt, hellig og velbehagelig for Gud. Så må Herren Gud vanne oss i kveld, slik at vi ikke blir tistler; men at vi blir fine blader slik at de forvillede menneskene kan sitte ned i skyggen fra vårt tre og finne hvile for sine sjeler.

10 Nå ønsker jeg å ta teksten i kveld, om Herren vil, og jeg drar denne mikrofonen så nærme jeg kan fordi jeg mangler stemme. Jeg ønsker å, fra lesningen her i Hebreerne 1:1, ønsker jeg å ta en tekst om: *Gud identifiserer Seg ved Sine egenskaper*. Må jeg gjenta det igjen, fordi jeg vet at akustikken er dårlig her. Gud identifiserer Seg ved Sine egenskaper.

11 Nå, nesten alt blir identifisert ved sine egenskaper. Og jeg har noen få Skriftsteder her som jeg ønsker . . . og notater, som jeg ønsker å henvise til. Nå, en egenskap hos noe identifiserer hva det er.

12 Nå, som i hele naturen, blir blomster identifisert mange ganger ved sine egenskaper. Hvis de er veldig like, den ene arten mot en annen, så vil egenskapen til den blomsten identifisere hvilken blomst det er. Og i dyreriket, mange ganger . . .

13 Jeg—jeg er en jeger. Og du må kjenne til egenskapene til det dyret som du jakter på, ellers kan du noen ganger bli lurt. For eksempel, som tynnhornsauen langt oppe i British Columbia. Jeg var rett under Yukon sist høst, et par av brødrene her nå var sammen med meg, og vi jaktet.

14 Nå, hvis du ikke kjente til forskjellen når du fulgte sporene til en sau eller en hjort, kunne du ikke se forskjellen hvis du ikke var en skarp jeger. Fordi, de lager de samme slags spor; de hopper når de løper bort. Og så ser du en som står på avstand, med hodet skjult, ja, da kunne du—du knapt se forskjellen. De er omtrent like store over bakenden; den er hvit akkurat som hjorten. Det hadde vært veldig vanskelig å se forskjell på dem. Men dens horn identifiserer dens egenskaper, ved hornene. Sauen har et horn som bøyer seg rundt, og en hjort har spisser som stikker ut. Og en annen ting, en hjort ville ikke gå riktig så høyt for å beite.

¹⁵ Og så geita, når den går, ser dere, er det et kjennetegn ved en geit og en sau, slik at du hadde måttet vite forskjellen på dem når du var høyt oppe, fordi de begge lever høyt på fjellet. Du må vite forskjellen. Men hvis du legger merke til det, geita snubler av gårde når den går; mens sauene setter føttene sine ned slik som *dette* når den går. Kjennetegnes ved måten den lager sine spor. Du identifiserer viltet ditt ved kjennetegnene på det den gjør, og hvordan den oppfører seg, og hva den spiser og slikt. Den identifiserer seg ved sine egenskaper. Og så er det en som hopper, og følg med på hva som skjer, du kan se forskjellen på måten de beveger seg på. Du kan se forskjell ved egenskapene til de ulike dyrene.

¹⁶ Og har dere noen gang lagt merke til, jeg vet ikke om dere har dem her eller ikke, gulspurver; vel, gullspett er det rette navnet på dem og en nøtteskrike. Nøtteskriken er omtrent like stor som gulspurven. Og ser du de to fly, er de begge omtrent den samme slags fugl. Hvis du ikke kan se fargen, men bare legger merke til dem, kan du vite hvem som er gulspurven. Nøtteskriken flyr mer eller mindre i en rett linje. Men gulspurven flakser med vingene sine; når den flakser med vingene, går den ned og deretter opp, ned og så opp. Skjønner, den gjør et hopp slik som *det*, og du kan se at det er kjennetegnet på gulspurven, måten den flyr på.

¹⁷ Hvis du legger merke til vaktelen når den kommer ut, måten den kommer opp. Og følg med hvis du er i et myrområde der det kan være vaktler og sniper. Dere jegere vet det. Wilson-snipen og jacksnipen, de identifiserer seg ved måten de kommer ut og måten de flyr på. De identifiserer seg ved fly-egenskapene sine, hva slags fugl de er. Derfor, dersom du bare hørte dem, kan du bare vite hva det var, på måten den fløy ut. Hva den er, ved fly-egenskapene sine.

¹⁸ Som en mann og en kvinne. De er begge mennesker, men kvinnen har andre egenskaper enn en mann. Jeg leste her for en stund siden om Salomo og dronningen. Jeg har ikke fått muligheten til å forkynne det lille Budskapet mitt her for dere, om dronningen av Syden som kom opp for å treffe Salomo og så skjelnegaven. Jeg leste om det her for ikke lenge siden, og de sa at, "En av gåtene som ble satt fremfor Salomo var, at denne dronningen tok en kvinne eller kvinner rettere sagt, og kledde dem som menn."

¹⁹ Nå, det var uvanlig på den tiden, men det er så visst moderne i dag. Og—og dere vet at det er galt. Bibelen sier at en kvinne ikke skulle gjøre det. "Det er en vederstyggelighet for en kvinne å ta på seg klær som tilhører en mann." Og den uforanderlige Gud sa det, så det er sant.

²⁰ Så vi finner ut at Salomo, han som knapt hadde observert dem, fikk han dem til å gå eller gjøre noe og sier straks: "Det er kvinner." Skjønner, han kunne fastslå det ved egenskapene til

kvinnen, måten hun oppførte seg på, at hun var en kvinne og ikke mann.

²¹ Og så nesten alt mulig på den måten, ved sine egenskaper. Akkurat som at mange mennesker er venstrehendte og høyrehendte. Det er kjennetegn ved måten de oppfører seg på. Du kan fastslå om det er en høyre- eller venstrehendt person, ved måten de oppfører seg på, måten de alltid strekker ut den venstre hånden eller den høyre.

Og husk, Jesus hadde noe lignende det, som . . .

²² To hender er nesten helt . . . De er like. De har det samme tommelavtrykket, fingeravtrykket, fem fingre; lillefingeren, pekefingeren og så videre. Akkurat som den høyre hånden og den venstre hånden har samme slags fingre vanligvis, samme størrelse på hånden, helt nøyaktig. Og den eneste forskjellen det er på dem er at den ene er venstre og den andre er høyre. Det er den eneste forskjellen du kan se. Den ene er venstre, den andre er høyre.

²³ Så i og med at Jesus sa . . . Jeg kan komme med et lite poeng her. Jesus sa i Matteus 24 at: "Åndens egenskaper ville være ganske like i de siste dager, så like at det ville forføre selv de utvalgte om det var mulig." Ser dere, de ville bare . . .

²⁴ Ta hånden din og bare hold den opp. Ser du, hvis du ikke legger merke til det, så ser de to helt like ut på alle måter, men den ene er venstre og den andre er høyre.

²⁵ Det er slik åndene er i den siste tid. De er ganske like, men de har en egenskap som identifiserer dem. Den ene er rett og den andre er feil, og den kan identifiseres ved egenskapene sine.

²⁶ Guds Ånd kan identifiseres ved Sine egenskaper. Skjønner? Guds Ånd og menighetens ånd. Det finnes en menighetsånd, og en Guds Ånd som absolutt ikke er lik menighetsånden i det hele tatt.

Det finnes en denominasjonsånd.

²⁷ Det finnes en nasjonalånd. Det finnes en ånd i nasjonen. Enhver nasjon som jeg reiser inn i, når du drar inn der oppdager du en annen ånd. Jeg reiste inn i Finland, fine mennesker, men det var en finsk ånd der. Reiser jeg ned til Tyskland, er det en tysk ånd der.

²⁸ Her for ikke lenge siden, kjørte jeg med min kone da vi fremdeles bodde i Indiana, for et par år siden, bort til et lite supermarked. Jeg hadde nettopp kommet hjem. Vi måtte få tak i litt mat. Og på veien bort dit, vi . . . Det var sommer, du tror det kanskje ikke, men vi oppdaget en dame som hadde på seg en kjole. Og det var så rart, jeg . . . Det sjokkerte meg. Jeg— jeg sa: "Se der, det ser rart ut, den kvinnen har på seg en kjole." Resten av dem hadde på seg klær som ikke . . . ikke var

sømmelig for kvinner. Og—og hun sa . . .Jeg sa: “Vel, det er bare den amerikanske ånd, ser dere, ånden i Amerika.”

²⁹ Nå, ånden i Amerika, den er en . . . utgir seg for å være en kristen nasjon, men ånden i denne nasjonen er ikke kristen. Den kalles kanskje en kristen nasjon, men den er en million miles fra det i egenskapene. Så denne kvinnen, jeg sa . . .

Hun sa: “Vel, er vi ikke amerikanere?”

³⁰ Sa, jeg sa: “Nei. Vi bor her. Dette er landet vårt. Vi—vi—vi bor i det. Vi elsker det. Det er den beste nasjonen i verden. Men, likevel er vi ikke amerikanere.” Jeg sa: “Vi er født Ovenfra. Den Hellige Ånd kom ned, og vi tilhører et Kongerike. Det er ikke av denne verden.” Jeg sa: “Det er grunnen til at våre søstre kler seg i kjoler, har langt hår, ikke bruker sminke. Ser dere, deres egenskaper identifiserer dem som ‘hellighet for Herren,’ Ovenfra.”

³¹ Derfor søker vi et Rike. Vi ser etter en Konge som skal komme og ta Sine undersåtter til Sitt Rike. Og de er identifisert ved sine—sine egenskaper, for deres skatter er ikke fra denne jorden eller fra denne nasjonen. Det er ovenfra, i Herligheten. Derfor, “Ser de etter en Stad som har Gud til Bygningsmann og Skaper.” De er grundig identifisert.

³² Skulle ønske jeg hadde nok stemme til å forkynne for dere enhver kveld. Men jeg—jeg klarer ikke det. Nå, identifisert ved sine egenskaper.

³³ Vi finner et godt eksempel her på Israels tid som kom inn i løfteslandet. Og Gud hadde kalt dem i henhold til Sitt løfte. Han sa til Abraham at han ville . . . Hans ætt ville være i dette fremmede landet i fire hundre år, og så ville Han utfri ham med en stor og mektig hånd. Og de ville dra til et land da, som var lovet, som fløt med melk og honning. Og så da tiden for løftet nærmet seg, kom det en—en Farao som ikke kjente til Josefs mektige tjeneste som han hadde iblant dem.

³⁴ Og derfor oppreiste Gud en profet som het Moses. Og mannen var undervist i all visdommen til egypterne. Uten tvil var han en mektig, smart intellektuell mann, for han kunne lære egypterne visdom. Så ut til å være en vel ski—skikket mann for utfrielse.

³⁵ Men, ser dere, det vi kaller utfrielse, og det Gud kaller utfrielse er litt forskjellig.

³⁶ Følg nå med på denne mannen med all sin etikk. Han visste at han var født for å utfri Israels barn. Likevel, med all sin utdanning, det var alt han visste om, og da han visste at han var kalt av Gud for å gjøre jobben, fikk han alle sine . . . Fikk han sin universitetsutdanning, og sin Ph.D., og LL.D og så videre. Og han dro ut for å utfri Israel og det ble et totalt mislykket forsøk.

³⁷ Legg nå merke til, så ut til at han som stod med den ene foten på Egypts trone for å bli Farao, at han kunne ha utfridd Israels

barn etter at han hadde blitt Farao, fordi han var den neste i rekken for—for tronen. Men ser dere, at ved å gjøre det slik, ville det ikke ha identifisert Guds egenskaper i utfrielsen av Sitt folk.

³⁸ Han sa Han ville utfri dem. *Han* ville “utfri dem med en mektig hånd,” ikke Moses med en mektig hær, men Gud med en mektig hånd.

³⁹ Vi er klar over at denne profeten flyktet bort og ble i villmarken i førti år. Det hadde tatt Farao førti år å drille en utdannelse inn i ham, og det tok Gud førti år å drille den ut av ham. Så vi finner ut at midt ute i ørkenen en dag møtte han Herren Gud i en brennende busk, i form av en Ildstøtte som var i en busk. Og han ble bedt om å ta av seg skoene sine, fordi grunnen han stod på var hellig. Se nå på denne fine, kultiverte, utdannede mannen som han var, følg med på forandringen av egenskapene hans etter at han møtte Gud. Han gjorde det mest . . .

⁴⁰ Noen ganger gjør Gud ting på en slik enkel måte og på en slik underlig måte utfra en kjødelig tankegang. Legg merke til en mann som hadde totalt mislyktes; med alle Egypts hærer og slikt rundt seg for å gjøre Guds vilje, med all sin utdannelse i en alder av førti år, i sine beste år. Her er han åtti år gammel neste morgen på vei ned mot Egypt med sin kone sittende på et muldyr, med et barn på hoften, og en kjepp i hånden, for å ta over. Snakk om et latterlig syn! Men det fremviste Guds egenskaper, fordi Han hadde en mann som ville tro Hans Ord. Det er alt. Saken var den, kunne du forestille deg en en-manns-invasjon mot Egypt der en hær hadde mislyktes? Men hva var det? Hans egenskaper, hans taktikker var forandret. Han gikk i Herrens Navn: “JEG ER DEN JEG ER.” Saken var den at han tok over. Han gjorde det, fordi han gikk i Herrens Kraft.

⁴¹ På veien, da han ledet Israel ut til det lovede land kom han i kontakt med sin broder, sin denominelle broder, Moab. Nå, Moab, de var på ingen måte hedninger. Det var Lots døtres barn. Et av barna deres var—var opphavet til Moab.

⁴² Nå, der oppe, ønsker jeg at dere skal legge merke til disse to nasjonene, kontrasten. Her var Egypt, og noen få atspredte, der var intet land å gå til, ingen ledere eller noen konge eller noe, eller noen høye embetsmenn iblant dem, bare et folk på vei til et løftesland. Og her måtte de gå gjennom Moabs land. Det var på rett kurs mot løftet.

⁴³ Og også Moab trodde på Jehova, og de hadde en profet. Og Israel hadde en profet. Begge hadde profeter.

⁴⁴ Og legg nå merke til dette, de måtte komme til det stedet der profeten fra den organiserte nasjonen kom ned for å forbanne denne andre nasjonen, fordi den var bare en vandrer, uten å ha noe bestemt sted å bo. Så de kom ned.

Og fulgte med de to profetene: Fundamentalt sett hadde begge til helt riktig. Fordi, legg merke til dette, Bileam, biskopen sa til dem: “Bygg nå syv altere til meg.”

⁴⁵ Syv er Guds fullkomne tall som representerer de Syv Menighetstider, de syv dagene i skapelsen og så videre. Nå, legg merke til, syv, Gud er fullkommengjort i syv.

⁴⁶ “Syv altere, og la en—en okse på hvert alter.” Nå, det er nøyaktig det samme alteret de hadde nede i Israels leir. Der er de nede i Israel med det samme alteret de hadde her oppe; og det samme offeret, en okse og en okse; en profet og en profet. To nasjoner, denne motsetningen.

⁴⁷ Et veldig fullkomment forbilde på tiden vi lever i, om vi hadde tid til å gå inn i det! Legg merke til at Gud gjør dette i en lignelse, slik at vi kunne se parallellene.

⁴⁸ Nå, Bileam krevde også en vær på hvert alter. Det talte om hans tro på en kommende Messias. En vær, en hann-sau, det var det samme offeret de hadde nede i Israel; nede i Israels leir, her oppe ved—i Moab. Fundamentalt sett hadde de begge rett, men legg merke til dette, fundamentalt i lære.

⁴⁹ Men en profet nede i Israels leir hadde Guds egenskaper og Guds Ord. Han holdt seg til Guds løfte for den tidsalderen, fordi han var på kurs mot det lovede land. Skjønner?

⁵⁰ Nå, når det gjaldt den fundamentale delen kunne Bileam, Balak være like så identifisert som Moses.

⁵¹ Men, ser dere, Moses, som var Guds korrekte profet hadde ikke bare den grunnleggende delen, men hadde Guds identifikasjon. Ser dere, han stod på sin post nøyaktig det som var lovet for den tidsalderen; ikke for Noahs tid, men for tidsalderen da. “Jeg vil føre deg til et land som flyter med melk og honning.” De var på vei, og Israel var identifisert med deres profet, Moses, med Budskapet for den tidsalderen. Guds egenskaper identifisert i Moses. En Ildstøtte fulgte ham. Han hadde også forsoningen i virksomhet; talte ikke om den, men hadde den i virksomhet. Ikke hva som vil skje; hva som er akkurat nå!

⁵² Legg merke til, han hadde en kobberslange som hadde blitt løftet opp for sykdommen og plagene hos folket, derfor praktiserte Moses Guddommelig helbredelse. Han hadde forsoningen, kobberslangen symboliserte at Gud var i leiren, og folket så på kobberslangen og ble helbredet.

⁵³ Han hadde også en slått Klippe som fulgte ham. Og det identifiserte Gud, for å bevare Livets Vann iblant dem, glede og frelse slik at de ikke skulle forgå, men hadde evig Liv. Det var et bilde på. . . Den slåtte Klippen i villmarken var et bilde på Kristus som ble slått.

⁵⁴ Da reiste de med kurs mot løftet. Det var en annen identifikasjon, for å vise Guds egenskaper. Uansett hvor fundamental denne andre var med Ordet; hadde han fundamentalismen pluss identifikasjonen og Guds egenskap blant dem. Gud identifiserte Seg Selv. To profeter, begge to profeter, og begge to fundamentale; men Gud identifiserte Sine egenskaper i Moses fordi han hadde Guds egenskaper med seg.

⁵⁵ Nå, dessuten er Guds egenskaper alltid overnaturlige, fordi Han er overnaturlig. Gud er overnaturlig. Det er alltid uvanlig, mot den moderne måten å tenke på i tiden. Dere vet det. Gud har alltid stoppet planene, til de—til de religiøse gruppene i hver tidsalder som har passert.

⁵⁶ Og ikke én gang, noensinne organiserte en person eller en gruppe mennesker seg om et Budskap uten at de døde og stagnerte og reiste seg aldri igjen. Finnes ikke i historien. Lutheranerne, presbyterianerne, metodistene, baptistene, pinsevennene og så videre, reiser seg aldri igjen når de begynner å gruppere Det.

Gud handler med individer.

⁵⁷ Merk deg, Han er så uvanlig i forhold til tankemåten. Ser dere, vi havner i en trend, og vi må tro Det på *denne* måten. Og så kommer Gud med Sitt Ord som Han har lovet og identifiserer Seg Selv i det Ordet. *Denne* gruppen kan ikke gå til Det, fordi den tror ikke på Det. Ser dere, den har avskåret seg fra Det.

⁵⁸ Slik som Josef, han var en Davids sønn og en god mann, Josef, Marias ektemann. Han var en god mann og leste uten tvil Bibelen, skriftrullene hele tiden, fordi . . . og ventet på at en Messias skulle komme og skulle ha visst hva Skriften sa ville finne sted. Jesaja sa: “En jomfru skal bli med barn.”

⁵⁹ Vel nå, han hadde følge med denne unge jenta, Maria, sannsynligvis atten år gammel, og han var sannsynligvis litt eldre. Og så da de var forlovet for å bli gift, viser det seg at hun skal bli mor. Nå, det var nok litt vanskelig for Josef å slå seg til ro med det. Uten tvil hadde Maria fortalt ham om Gabriels besøk. Men vi legger merke til hans personlighet, at han tvilte på det.

⁶⁰ Nå, det viste seg at hun skulle bli mor før de var gift. Og i Bibelen er den straffen døden, ved å bli steinet. En ugift kvinne som skulle bli mor, hun måtte bli steinet. Det var ingen prostitusjon i Israel. Det ble fjernet. Så vi finner ut i 5. Mosebok at den forteller oss det.

⁶¹ Nå, vi ser det at Maria så ut som hun bare prøvde å bruke Josef som et skjold for en handling som hun hadde gjort. Fordi hvis det viste seg at hun allerede skulle bli mor før de var gift, så måtte hun bli steinet, og hun måtte ha noen nå som kunne stå som et skjold for henne. Og det så veldig ut som det var det hun prøvde å gjøre.

62 Men Josef så inn i hennes store, vakre øyne og hun sa: “Josef, Gabriel sa til meg: ‘Den Hellige Ånd skal overskygge deg, og Dette som skal bli unnfanget i deg—i deg er av Den Hellige Ånd. Det er Gud. Det er derfor den skal kalles “Guds Sønn.”’” Og Josef, han—han—han ønsket å tro det, men det var så uvanlig. Det hadde aldri skjedd før.

63 Og det er akkurat slik i dag. Hvis vi bare kunne . . . Hvis jeg hadde en eller annen måte å få folk til å se uvanligheten av noe, hvis det er identifisert ved Ordet, så viser dets egenskaper hva det er. Det er Gud i aksjon.

64 Josef burde ha visst dette. Han burde ha visst, “En jomfru skal bli med barn.” Men han var ærlig med det. Han ønsket ikke å skille seg fra henne i stillhet, men han—han tenkte på å gjøre det.

65 Og så viste Herrens Engel seg for ham i en drøm. Har du noen gang lurt på hvorfor Han viste Seg i en drøm? Det var ingen profeter på den tiden. Drømmene deres var så enkle, at de ikke trengte noen tydning. Sa: “Josef, du Davids sønn, vær ikke redd for å ta til deg, Maria, din kone, for det som er unnfanget i henne er av Den Hellige Ånd.” Ser dere, så, det avgjorde det. Ser dere, Han kom til ham i en drøm, en sekundært måte. Men, ser dere, det var ingen profet der for å identifisere det Ordet om at, “Dette er jomfruen som skal bli med barn.” Skjønner? Så derfor viste Han Seg for ham i en drøm, fordi han var ærlig og rettferdig og en god mann.

66 Og jeg tror Gud vil komme til en hvilken som helst god mann på en eller annen måte, og identifisere Sine handlinger for den gode mannen, for tidsalderen, hvis den mannen er kalt av Gud for den tidsalderen.

67 Nå, men det var så uvanlig at de nesten ikke kunne fatte det. Men alltid var tilsynekomsten i henhold til det lovede Ordet for tidsalderen, all denne uvanligheten.

Nå, det er noen mennesker som kan gå rundt og si: “Vel, *dette* er uvanlig, det er Gud. *Dette* er uvanlig.”

68 Men, ser dere, det må være identifisert ved Ordet, og Ordet er Gud. Skjønner? Og deretter identifiserer kjennetegnet på denne identifikasjonen hvem det er, fordi Gud sa: “*dette* ville skje” og det skjer. Skjønner? Kjennetegnet på det er Guds Ord som blir identifisert ved kjennetegnet på det som skjer.

69 Han sa Han ville utøse Den Hellige Ånd i de siste dager. Han gjorde det. Kjennetegnene på det identifiserte at det var Gud, Hans lovede Ord. Ser dere, det identifiserer alltid seg selv.

70 Nå, alltid, hver gang, korrigerer det ordet når Ordet blir talt feil. Har du lagt merke til det? Det var på Noahs tid, det korrigererte den vitenskapelige tidsalderen, da Gud skulle bringe vann ned fra himmelen. Det var Moses, ser dere, som korrigererte da de hadde slått seg til ro nede i Egypt og så videre, men Guds

Ord måtte komme for å bli identifisert. Og Sannheten i Ordet korrigerer feilen.

⁷¹ La meg spørre dere om noe. Vi går kanskje litt dypt her. Jeg skulle ikke forkynne lære eller doktrine, men la meg bare spørre dere om én ting.

⁷² Jesus var Ordet. Vi vet det. Bibelen sier at det var det. Johannes det 1. kapitlet: "I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss." Han er fremdeles Ordet. Så da Han kunne forstå tankene deres, burde de ha skjønt at det var Ordet, fordi Guds Ord sier at Han ville gjøre det. Han var Profeten.

⁷³ Legg nå merke til, vi finner ut at da Han ble født og var omtrent tolv år gammel, reiste Han opp til tempelfesten. Og de hadde reist opp dit for den jødiske påskehøytid. Og på vei tilbake, hadde de reist i tre dager og de hadde mistet Ham; oppfattet, tenkte rettere sagt, antok at Han var ute blant slektningene deres.

⁷⁴ Vi kunne ta lærdom ut fra det. Det er så mye slikt i dag! Nå, dere metodister, baptister, presbyterianere, lutheranere, katolikker, hva enn dere er, ser dere, dere gjør det samme. Dere oppfatter at fordi Wesley hadde en stor vekkelse, Luther hadde en stor vekkelse, eller pinsevevnene hadde en stor vekkelse, så tror dere at Han er iblant folket selv når Han noen ganger ikke er der.

⁷⁵ De gikk for å finne Ham. Hvor fant de Ham? Der de hadde forlatt Ham i Jerusalem. Og da de fant Ham, hva gjorde Han? En liten gutt, tolv år gammel, hadde sannsynligvis aldri fått noe mer skole enn det moren Hans hadde lært Ham; og her var Han i templet og drøftet Guds Ord med prestene. Og de var forbløffet over visdommen til dette Barnet. Hvorfor? Han var Ordet. Følg nå med.

⁷⁶ Og ikke for å vanære dere katolikker som kaller Maria Guds mor, men bare la meg vise dere en liten feil her. Dersom menigheten er bygd på Maria, se hva som skjedde. Nå, hun kom bort og hun sa: "Åh, Din far og jeg har lett etter Deg med tårer." Se på den uttalelsen, deretter gav hun avkall på sitt eget vitnesbyrd. Hun sa: "Din far og jeg har lett etter Deg med tårer."

⁷⁷ Følg med på Ordet. Han var Ordet. Han sa: "Vet dere ikke at Jeg må være i Min Fars tjeneste?" Se hvordan Ordet korrigerer feilen. Rett der foran prestene, ruinerte hun sitt vitnesbyrd. Sa at hun var befruktet av Den Hellige Ånd, og her sier hun at Josef er Hans "far." Ser dere hvordan Ordet oppfatter det umiddelbart? Han var Ordet. Nå, dere vet at en tolv års gammel gutt ikke kunne klare det. Han var Ordet. Han var det talte Ordet for den tidsalderen, så derfor var de identifiserte egenskapene til Gud i Kristus. Han korrigererte feilene. Han sa . . .

De sa: "Men, vi er jo Moses' disipler." Skjønner?

78 Han sa: “Hvis dere var Moses’ disipler, hadde dere kjent Meg. Han skrev om Meg. Moses sa: ‘Herren deres Gud skal reise opp en Profet som meg.’ Dere hadde kjent Meg hvis dere kjente Moses.”

79 Og, ser dere, Ordet korrigerer alltid feilen i tiden. Men folket liker ikke å tro det. De holder bare ved i samme spor like fullt.

80 Men Jesus korrigerer Sin egen mor. Og Hans mor hadde feil fordi hun hadde allerede sagt at det var et barn som var unnfanget i henne ved Den Hellige Ånd, og her snur hun på vitnesbyrdet sitt og sa at Josef var hennes “far,” var faren til—til Jesus. Nå, hvis—hvis Josef . . .

81 Hvis Han var Josefs sønn, hvis Han hadde vært i Sin fars tjeneste, så hadde Han vært nede i snekkerbutikken.

82 Men Han var i Sin Fars tjeneste der oppe i Templet og irttesatte organisasjonene. Skjønner? Han var i Sin Fars tjeneste, bare en tolv års gammel Gutt. “Vet dere ikke at Jeg må være i Min Fars tjeneste?”

83 La dere merke til da Jesus ble fristet av satan? Hans egenskaper der, da Han var i Sin fristelse, identifiserte Ham til å være Gud, fordi Han holdt Seg til Ordet. Skjønner? “Det er skrevet,” sa satan.

Jesus Sa: “Det er også skrevet,” holdt Seg helt til Ordet.

84 “Gud, i tidligere tider,” leste vi her. “Gud, i tidligere tider,” det er i gammel tid, “på mange måter,” mange vis, “identifiserte Seg ved Sine profeter ved visjoner.” Det var kjennetegnet på en profet, når han forutsa ting og det skjedde. Nå, det var kjennetegnet på hans identifisering, på at Gud var med ham. Det ga ham så rettighetene til å tyde Guds Ord for den tiden, fordi: “Guds Ord kommer til profetene,” kjennetegnet på profeten som Han forutsa.

85 Bibelen sier, “Hvis det er en og det han sier skjer, så hør ham; men, hvis det ikke gjør det, så ikke tro ham, ikke frykt ham, men Mitt . . . hvis—hvis Mitt Ord ikke er i ham. Men hvis det skjer, så er Mitt Ord i ham.” Det er hans identifisering. Det er kjennetegnet på en profet.

86 Nå, Gud, i tidligere tider, det var slik Han viste kjennetegnene på Sin identifisering av Seg Selv for mennesket, ved å tale gjennom en mann som var kalt til å være en profet. Nå, Bibelen sier at, “Gud, i tidligere tider, på mange måter talte til fedrene gjennom profetene.”

87 Vi leste også over i Andre Peter at hele Guds Ord ble skrevet av dem. “Menn fra gammel tid skrev Bibelen, drevet av Den Hellige Ånd.” De var profeter. Ordet kom til dem og de skrev Det, skrev det ned under inspirasjon. Først ble de identifisert som profeter, så skrev de—de Ordet i inspirasjon, og de hadde tydingen av den Guddommelige åpenbaringen fordi det var Gud i mannen.

88 Nå, det var slik Han viste Seg ved Sine identifiseringskjennetegn, at visjonene deres ble stadfestet, var Guds egenskap i dem, gjorde Seg Selv kjent for folket.

89 Nå, det var den eneste måten Han var i Kristus. En profet var bare et lite snev. Kristus var Guds fylde. Og Gud var i Kristus, forsonet verden med Seg Selv. Og Hans egenskaper identifiserte Ham, det Han var, til den grad at Han sa: “Dersom Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, så tro det ikke. Dersom Jeg ikke har Min Fars karakter, så tro Meg ikke, tro ikke på påstandene Mine. Hvis jeg ikke har Min Fars karakter i Meg, så tro det ikke i det hele tatt.”

90 Nå, Hans egenskaper forandrer seg aldri. Gud kan ikke forandre Sin karakter noe mer enn—enn et—et lam kan forandre sin karakter, eller noe annet kan forandre sine egenskaper. Fordi så lenge det er i sitt opprinnelige, er det opprinnelig. Og hvis du forandrer noe, så har du forandret det fra sitt opprinnelige.

91 Det er akkurat som du kan ta et—et svin, og du kan vaske et svin og—og putte lakk på tåneglene slik kvinnene gjør, og pynte det med lepestift og ta på det en pen kjole. Slipper du ut den gamle purka, går hun rett bort til søla og velter seg i søla igjen. Hvorfor? Hun er et svin, det er alt. Men, og, men, dere vet, du kan ikke gjøre. . .

92 Et lam ville ikke gjøre det. Det vil ikke engang gå i søla. Det vil ikke ha noe med det å gjøre. Det er dets egenskaper. Skjønner? Du kan kle det i de samme slags klær, men det vil så visst ikke, det vil så visst ikke gå. Utsiden betyr ingenting; det er innsiden. Nå, Gud er kilden til alt liv. . .

93 Ikke gå glipp av dette. Jeg prøver med alt som er i meg å få dere til å se noe. Skjønner? Det er til deres beste, venner. Det er på deres ve—vegne. Skjønner?

94 Jeg kom ikke hit bare for å bli sett. Jeg kom ikke hit, fordi det ikke var noe annet sted å gå. Jeg kom hit fordi jeg følte for å komme hit. Jeg følte at tjenesten som Herren har gitt meg må bli vist blant folket her, og jeg prøver å få dere til å se hva Gud virkelig er nå. Han er Sitt lovede Ord. Han er alltid Ordet, og Han identifiserer Seg Selv ved egenskapene som Han lovet. En bestemt person oppstår i en bestemt tid, som er i Ordet, deretter identifiserer egenskapene til denne personen som skal stå frem, at det er personen.

95 Det er grunnen til at Jesus måtte være Den Han var. De burde ha sett det. Ikke rart de var blinde. Saken. . . Sa, selv om Han hadde gjort så mange mirakler, kunne de likevel ikke tro, fordi Jesaja sa: “De har øyne og kan ikke se, og ører og kan ikke høre.” Skjønner? Enhver tidsalder, ikke bare Hans tidsalder; men enhver tidsalder, hvordan, “Gud, i tidligere tider, på mange måter,” kunne de fremdeles ikke forstå det.

⁹⁶ Nå, Hans egenskaper svikter aldri. Det er alltid det samme. Nå, husk, Hans egenskaper, Guds egenskaper, kan ikke svikte. Hvis det gjør det, så har Gud sviktet. Og Bibelen sier i Hebreerne 13:8 at, “Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evig.” Derfor er Han den uforanderlige Gud. Hva enn slags karakter Han var i begynnelsen, er Han fremdeles den samme karakteren. Alle gangene Han arbeidet, hver gang Han har gjort noe, har Han gjort det på samme måte hver gang. Hvis Han ikke gjør det, har Hans karakter forandret seg, ser dere, og Hans egenskaper ville fremvise noe som ikke var av Gud. Skjønner? Så vi ville ikke vite hvor. . .

⁹⁷ Slik som Paulus sa: “Dersom trompeten lager en uklar lyd, hvem vil da gjøre seg klar til strid, dersom trompeten lager en uklar lyd?” Nå, hvis trompeten skal lyde “rettrett,” så er det dette vi må gjøre, trekke oss tilbake. Hvis trompeten lyder “angrip,” så er det dette vi skal gjøre, er å angripe. Men hva er Trompeten? Er Guds Ord. Det identifiserer Gud, enten det er—enten det er “gå opp, sitt ned, tilbaketrekning, stille opp geværer,” hva enn det er. Det er Guds Trompet-lyd.

⁹⁸ Og en uklar lyd er når Bibelen sier at en bestemt ting skal skje; sier noen: “Åh, det var for en annen tid det.” Så er det en uklar lyd der. Da vet du ikke hva du skal gjøre.

⁹⁹ Jesus sa: “Jeg har makt til legge Mitt liv ned og reise det opp igjen.” Ikke noen uklar lyd der.

¹⁰⁰ Kvinnen sa: “Vi vet at Messias kommer; og når Han kommer, vil Han fortelle oss tingene slik Han gjorde.”

¹⁰¹ Han sa: “Jeg er Han.” Ingen uklar lyd der. “Jeg er Han.” Hm-hmh! Amen.

De sier: “Våre Fedre åt manna i villmarken.”

¹⁰² Han sa: “De er alle sammen døde.” Han sa: “Men Jeg er Livets Brød som kommer fra Gud fra Himmelen.” Ingen uklar lyd. “Jeg er Livets Tre fra Edens hage.” Ingen, ingen uklar lyd i det. Så visst ikke. Ikke noe usikkert med det. Han var sikker i alt Han gjorde.

¹⁰³ Bibelen gir ingen uklar lyd. Den identifiserer Guds egenskaper når den lyder.

¹⁰⁴ Jesus sa i Johannes 10:37, “Dersom Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, det. . . og Jeg ikke har Min Fars karakter, så tro Meg ikke. Det er De, De som identifiserer Hans karakter i Meg, Hans egenskaper.”

¹⁰⁵ Fordi, Faderen er Ordet, “I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud,” og Guds egenskaper blir fremvist ved Hans løfte for den tidsalderen.

¹⁰⁶ Nå, hvis Han hadde levd på Moses’ tid, hadde det ikke fungert. Og hvis Moses hadde levd på Hans tid, ville det ikke fungert. Hvis Han hadde levd på Noahs tid, hadde det ikke

fungert, eller hvis Noah hadde levd på Hans tid. Noah profeterte om ting for den tiden, og hans egenskaper og det han gjorde identifiserte ham med Guds Ord. Moses gjorde det samme.

¹⁰⁷ Og her kom Jesus, og Ordet som var lovet for den tidsalderen, var identifisert i Jesus Kristus ved Ordets egenskaper, som er Gud. Amen.

¹⁰⁸ Utgytelsen av Den Hellige Ånd i de siste dager, over vanlige mennesker har identifisert Guds egenskaper blant folket. Han lovet det. Det er Ordet. Han sa Han ville gjøre det. Ingen kan ta det tilbake. Han sa Han ville gjøre det.

¹⁰⁹ Så alle disse tingene som Han har lovet, det er det Han gjør. Det identifiserer Hans egenskaper. Ja, sir. "Ikke tro det, ikke tro Mine påstander dersom Mine egenskaper ikke er som Guds."

¹¹⁰ Legg nå merke til i Johannes 14:12, "Den som tror på Meg," sa Han, "har Min identifikasjon, Mine egenskaper. Den som tror på Meg, skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør." Det identifiserer at Kristi karakter er i ham og fremviser Hans egenskaper. Amen.

¹¹¹ Jeg føler meg ganske religiøs akkurat nå, om jeg er hes. Ja, sir. Åh, du! Ser dere, Det er ikke til å ta feil av! Hans Liv! "Den som tror på Meg, skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør." Ser dere, det identifiserer egenskapene.

¹¹² Samme som Han sa: "Dersom Min karakter ikke identifiserer Meg," Gud i—i Ham, så Han . . . tro Ham ikke. Nå, Han sa også at Han ville bli identifisert ved det. Så, det, hvis det ikke identifiserer Ham, så er Han ikke det Han sier.

¹¹³ Og i dag, hvis Kristus ikke identifiserer Seg Selv, Kristi egenskaper identifiserer oss til å være av Kristus og tror Ordet. . . Jesus var Ordet, så Han måtte tro Ordet. Og hvordan kan vi si at vi er av Kristus og fornekte ett Ord av Bibelen? Kristi Hellige Ånd er Gud i dere, og Den vil understreke ethvert løfte med et "Amen." Bibelen sier: "Disse tegn skal følge dem som tror." Guds Ånd sier: "Amen." Skjønner?

¹¹⁴ Ingen av dem sier: "Nei, det var for en annen tid; det var kun for disiplene."

¹¹⁵ "Gå ut i hele verden og forkynn Evangeliet for enhver skapning. Den, hvor som helst i verden, som tror, disse tegn skal følge ham, samme tingen." "Samme i går, i dag og for evig," egenskaper blir identifisert.

¹¹⁶ Det får Hebreerne 1:1, "Gud, i tidligere tider, talte til fedrene ved profetene," til å identifisere Kristus, oppstått i dag ved de samme egenskapene som Han hadde i tidligere tider. La dere merke til det? Gud forandrer aldri Sin fremgangsmåte.

¹¹⁷ I den gamle Bibelen, når en drømmer drømte en drøm, og det ikke var noen profet i landet som kunne se om denne drømmen var riktig eller ikke, så hadde de en annen måte å finne det ut på. De tok den personen, den som hadde drømt

drømmen, tok ham med ned til templet. Brystplaten til Aron, som var ypperstepresten, hang på stolpen. Og denne drømmeren fortalte denne drømmen. Uansett hvor bra det hørtes ut, hvor ekte det hørtes ut; dersom det ikke var et overnaturlig Lys som blinket over steinene, den som kalles Urim Tummim, (Bibellesere forstår); så spiller det ingen rolle hvor ekte det hørtes ut, det stemte ikke. Guds uvanlighet, Guds karakter, måtte fremvise Sine egenskaper i det overnaturlige, for å vise at Han identifiserte Seg med budskapet. Amen.

118 Jeg sier det samme i kveld. Den gamle Urim Tummim er borte, men Ordet er fremdeles det som identifiserer Guds egenskaper, løftet for tiden som vi lever i. Der er Guds egenskaper identifisert ved løftet for tiden som vi lever i.

119 Det gjør Gud til den samme som Han var. "I tidligere tider," se, "på mange måter, talte Han til fedrene ved profetene." "Og loven og profetene var fram til Johannes; siden da, Himmelenes Rike." Legg merke til dette, "Men i denne siste tid," talte om det samme som Han gjorde da, "gjennom Sin Sønn Kristus Jesus." "Gud, i tidligere tider og på mange måter talte til fedrene gjennom profetene; i denne siste tid," gjør Han det samme, "taler til folket (fedrene) gjennom Sin Sønn Kristus Jesus." Har reist Ham opp fra de døde, og Han lever inni oss, identifiserer Seg og profeterer ting for oss, siden Han er en skjelner av hjertets tanker og råd. Jesus Kristus den samme i går, i dag, og for evig! "Gud, i tidligere tider og på mange måter talte til fedrene gjennom profetene, men i denne siste tid gjennom Jesus Kristus Sin Sønn." Skriften kan ikke tukles med. Det er helt riktig.

120 Som jeg har sagt før, Gud trenger ingen til å tolke dette Ordet. Han tolker Sitt Eget Ord. Når Han sier noe, skjer det, det er tolkningen. Skjønner? Han trenger ingen til å si: "Vel, jeg tror det betyr *dette*." Gud identifiserer det ved Sin Egen tydning, Sin.

121 Dersom løftet er for den tiden! Vi kan ikke leve i lyset til—til—Luther. Vi kan ikke leve i lyset til Wesley. Vi kan ikke leve i lyset til noen av disse. Vi må leve i Lyset som er lovet for denne tid.

122 Hva om Moses hadde dratt ned til Egypt og sagt: "Vel, vi skal bygge en stor ark. Vi skal seile ut av dette landet. Nilen vil gå over sine bredder"? De kunne sett tilbake i skriftrullen; det er ikke noe løfte om det. Det er riktig. Men, ser dere, han identifiserte seg som Guds profet, for det han sa skjedde, da visste de at han hadde Herrens Ord. Farao hadde spyd, men Moses hadde Ordet. Så da de kom til havet, gikk spydene helt under havet; og Moses førte Israel over havet på tørr grunn fordi han hadde Ordet, og han var Ordet for den tiden. Moses var Ordet manifestert for den tiden.

Elias var Ordet manifestert for den tiden.

123 Kristus er Ordet manifestert, og løftene som Han ga. "Ennå en liten stund og verden skal ikke se Meg lenger, men dere skal

se Meg, for Jeg vil være med dere, til og med i dere til verdens ende. De gjerninger Jeg gjør, skal dere også gjøre.” Han lovet disse tingene. Hva er det? Det er Guds egenskaper som fremviser Sitt Ord, slik Han gjorde i alle tidsaldre.

¹²⁴ Malakias 4, sa Han: “Før Herrens store og forferdelige dag kommer, se, Jeg sender dere Elias profeten; og han skal gjenopprette barnas tro tilbake til fedrene igjen, før den dagen kommer.” Han lovet det.

¹²⁵ Jesus sa i det 17. kapitlet av Lukasevangeliet, “Som det var på Sodomas tid, slik skal det være i Menneskesønnens komme, når Menneskesønnen blir åpenbart.” Når åpenbaringen åpner seg opp på tiden da verden vil være som Sodoma, hva vil den bli? Kjennetegnet på det Skriftstedet blir oppfylt. Gud identifiserer Seg ved Sine egenskaper, egenskaper som Han alltid har hatt. Han kan ikke gå bort fra det.

¹²⁶ De siste dager identifiserte Han Seg gjennom Sin Sønn. Legg merke til hvordan Gud alltid gjør dette på den—som Han al- . . . Han forandrer aldri Sin fremgangsmåte.

¹²⁷ Disse tre mennene som snakket med Abraham på Sodomas tid, som vi nettopp snakket om.

¹²⁸ Abraham var en mann som trodde på Gud. Han tok Gud på Sitt løfte. Sarah hans kone var seksti-fem år gammel, Abraham var sytti-fem da Gud kalte ham. Han sa at de kom til å få et—et barn; Abraham ville få et barn ved Sarah. Det hørtes kanskje litt underlig ut, men jeg kan forestille meg at hun gjorde alle de—de små babyskoene og sikkerhetsnålene og slikt klart, fordi de skulle få denne babyen.

¹²⁹ Etter de tjue-åtte første dagene, vel, sa kanskje Abraham til Sarah: “Hvordan føler du deg, elskede?”

“Ikke noe annerledes.”

“Ære være Gud, vi kommer til å få den likevel.”

“Hvordan vet du det?”

“Gud sa så.”

Ett år gikk. “Hvordan føler du deg, kjære?”

“Ikke noe annerledes.”

“Vi kommer til å få den likevel. Gud sa så.”

Fem år gikk. “Hvordan føler du deg nå, kjære?”

“Ikke noe annerledes.”

“Vi kommer til å få den likevel. Gud sa så.”

¹³⁰ Hva var det? Han hadde Guds løfte. Han trodde Gud, og han oppførte seg som Gud: han holdt fast på det lovede Ordet. Det . . .

¹³¹ Tjue-fem år gikk. Babyskoene hadde gulnet, men hun holdt fremdeles fast på dem. Nå er han gammel og lutende, og han er i

en forferdelig forfatning; og Sarahs morsliv er så godt som dødt, og han er steril. Og for en tilstand de er i!

¹³² “Hvordan føler du deg, Abraham, nasjonenes far?” sa hans liksom troende venner til ham.

¹³³ “Vel, ære være Gud, jeg føler meg fin. Vi kommer til å få den babyen likevel.” Fordi han tvilte ikke på Guds løfte i vantro; men var sterk og ga Gud ære, for han var fullt viss på at det Gud hadde sagt, er Gud i stand til å gjøre. Amen. Der er kjennetegnet på en troende.

¹³⁴ Hva med deg? Skjønner? Hva med oss, Abrahams barn? Er vi identifisert med Guds Ord som et løfte, og våre egenskaper identifiserer oss, at vi faktisk tror Det? Eller bare vakler du, hopper *herfra* og over *hit* og ned *hit*, og antar og vakler rundt omkring Det? Da er vi ikke kristne, vi bare later som vi tror.

¹³⁵ Men, når vi virkelig står på løftet, hold fast på Det og hold dere til Det! Abraham gjorde det.

¹³⁶ Nå finner vi ut, en dag så han tre menn komme gående. Bibelen sier her: “Det var i dagens hete,” må ha vært rundt midt på dagen. Disse mennene gikk bort og snakket med ham. Vi vet at to av dem gikk ned til Sodoma. Jeg tror vi talte om det her om kvelden. En av dem ble hos ham.

¹³⁷ Følg med på denne Mannen som han kalte...som ble hos ham, hva Mannen gjorde. En ble identifisert ved Sine egenskaper, at Han var Elohim.

¹³⁸ Elohim, det aller første ordet i Bibelen: “I begynnelsen Gud...” Nå, alle dere lærde vet at det ordet *Gud* der betyr “Elohim” på hebraisk, som betyr, “den Allmektige, den alttilstrekkelige, den selv-eksisterende,” trenger ingen hjelp fra noen, trenger ingens tydning; gjør Sin Egen. Han er den alttilstrekkelige Gud, allestedsnærværende, allvitende, allmektige. Han er Gud.

¹³⁹ Der var Han. Og Abraham nå, denne patriarken som hadde holdt fast på Ordet, så på denne Karen. Og da denne Karen hadde ryggen Sin snudd mot teltet, sa Han: “Hvor er din kone, Sarah?”

Sa: “Hun er i teltet, bak Deg.”

¹⁴⁰ Sa: “Jeg skal besøke deg i henhold til livets tid, og du skal få denne babyen som Jeg lovet deg.”

¹⁴¹ Og Sarah lo av det. Og den Ene som talte til ham, fortalte ham hva Sarah sa i teltet bak Ham.

¹⁴² Nå, i 1. Mosebok leser dere om det. Vi finner så ut at, Abraham, etter at denne Mannen hadde identifisert Seg Selv...

¹⁴³ Hva var det? Hebreerne 4. kapitlet og det 12. verset står det: “For Guds Ord er skarpere, mer kraftfullt enn noe tveegget sverd, og er dommer over hjertets tanker og motiver.”

144 Han visste at dette var Mannen. Han visste at det ikke var noen profeter i landet utenom ham, og derfor hadde Herrens Ord kommet til ham. Og han var profeten, og her kom Ordet til profeten.

145 Samme med Johannes Døperen. Det hadde ikke vært en profet på fire hundre år. Jeg husker . . .

146 Kanskje gamle doktor Davis sitter her i kveld, den gamle misjonsbaptist-predikanten som døpte meg i Troen. Han pleide å diskutere med meg. Han sa: “Billy, du er bare en gutt nå. Du må høre på meg.”

Jeg sa: “Ja vel, broder Davis, jeg hører.”

147 Han sa: “Du skjønner, Johannes var ikke døpt. Så han hadde døpt, men hadde ikke blitt døpt; ingen var verdig til å døpe ham.” Det er god baptist-teologi. “Og her kom Jesus, og sa så . . . Johannes sa: ‘Jeg trenger å bli døpt av Deg; hvorfor kommer Du til meg?’ Og Han sa: ‘La det nå skje.’” Han sa: “Og så da han ‘lot’ Ham,” sa, “ser du, så døpte Jesus Johannes. Og da Han gikk opp fra vannet, så åpnet himmelen seg og Han så Gud i form av en due som kom ned og ble over Ham, sa: ‘Dette er Min elskede Sønn, Som Jeg med velbehag bor i.’” Men, nei, ikke for å være uenig med doktor Davis, men han tok feil.

148 Ser dere, Johannes var profeten, og Ordet kommer alltid til profeten. Så dersom Ordet ble kjød, måtte Det komme til profeten uansett, fordi han vitnet om Ordet, og nettopp hans egenskaper identifiserte ham til det. Her kommer Ordet, hva skjedde nå? Så snart han kom foran Jesus, sa Johannes: “Jeg trenger å bli døpt av Deg, hvorfor kommer Du til meg?”

149 Jesus sa: “La det nå skje, for slik er det riktig av oss (sømmer det seg for oss) å fullføre all rettferdighet.” Johannes var profeten, Han var Ordet. Han var Offeret, og Han var i ferd med å gå inn i Sin jordiske tjeneste, og Offeret måtte renses før det ble fremstilt. Og Johannes døpte Ham, fordi han visste. “La det nå skje, for slik er det riktig av oss å fullføre all rettferdighet.” Offeret måtte renses før det ble fremstilt, og derfor døpte Johannes Ham. Det var ikke Jesus som døpte Johannes. Johannes døpte Jesus. “La det nå skje.”

150 Legg merke til, her var Abraham, og han hadde Herrens Ord. Herrens Ord kom til ham. Han var profeten. Og her kommer Ordet. Han kalte ham, “Abraham,” ikke *Abram*.

151 Noen få dager før det, var navnet hans Abram—var Abram, nå er det Abraham. Hans kone var Sari, nå er det “Sarah,” ikke S-a-r-r-a; S-a-r-a-h. Ikke (A-b-r-a-h-a-m) A-b-r-a-m, men A-b-r-a-h-a-m, Abraham.

152 Og denne Mannen identifiserte Seg da Han sa: “Abraham!” Åh, du!

Abraham sa: “Elohim!”

153 Der er Ordet og profeten sammen, begge karakterene identifisert.

154 Elohim, Han sa: "Hvor er din kone, Sarah?"

155 Sa: "Hun er i teltet bak Deg." Og det. . . Da var miraklet skjedd. Elohim! Abraham kalte Ham, "den alt-tilstrekkelige, Allmektige, ubegrensede Gud."

156 Jesus sa, da Han var på jorden, gjorde Han det samme som Elohim gjorde. Det identifiserte Hans egenskaper til å være Gud.

157 Og Han sa tidligere: "I de siste dager, rett ved Menneskesønnens komme, når Han blir åpenbart, vil denne handlingen finne sted igjen, som det var i Sodoma." Elohim blant Sitt folk, den Allmektige Gud! Det var det Skriften sier. Elohim blant folket!

158 I førti år har Han døpt oss med Den Hellige Ånd, Elohim, Gud! Og menigheten. . .

159 Hør her, Abraham så et tegn, et nytt kall; et tegn, et kall; et kall, et tegn; og ventet på løftessønnen. Men det siste tegnet han så, den siste tilsynekomsten, det siste besøket fra Gud før løftessønnen kom på scenen, var Elohim i menneskelig kjød. Deretter kom løftessønnen.

160 Og Abrahams Ætt venter på Løftessønnen, Jesus Kristus. Og de har sett tegn, utgytelsen av Den Hellige Ånd, tungetale, Guddommelig helbredelse og så videre. Men når Menneskesønnen blir åpenbart, vil Elohim komme tilbake til Abrahams kongelige Ætt og vise den samme tingen som Han viste på den tiden, amen, Elohim, som det var! Hvorfor? Det vil være Guds egenskaper.

161 Nå, dersom Kristus var Gud, "Ennå en liten stund og verden ser Meg ikke mer, men dere skal se Meg, for Jeg skal være med dere, endog i dere, til avslutningen, enden. De gjerninger Jeg gjør skal dere gjøre også."

162 Jesus sa det i—i Lukas, det 17. kapitlet. Ja vel, når vi tror og ser disse siste dager, vil dette scenebildet utspille seg igjen.

163 Derfor, Hebreerne 1:1, "Gud, i tidligere tider ga Seg Selv til kjenne ved profetene, har i denne siste tid identifisert Sin Sønnns oppstandelse fra de døde," ved å gi Menigheten de samme egenskapene som Han hadde, noe som gjør Hebreerne 13:8 helt riktig.

164 Ingen fjær kan bli plukket ut av det. Det er ørnefjær. De sitter fast, fordi de er himmelske fugler. [Tomt spor på lydbandet—Red.] . . de gir dem ørnemat.

165 Nå legger vi merke til at, "I tidligere tider, på mange måter talte Han til fedrene gjennom profetene, i denne siste tid gjennom Sin Sønn Jesus Kristus, ved å oppreise Ham fra de døde." Og her

er Han iblant oss etter to tusen år, den samme Jesus, ikke en av profetene; Jesus, halleluja, den oppstandne Guds Sønn!

166 Jesus sa, en dag, Han sa: “En ond og utro slekt krever tegn, og de skal få et tegn.” En ond og utro slekt. Når var verden mer ond, eller utro og pervers, enn den er nå?

167 “Som det var på Jonas tid, slik Jona var i hvalens buk i tre dager og netter, slik må Menneskesønnen være i jordens dyp tre dager og netter.”

168 Så, “en ond og utro slekt” skulle motta et tegn. Hva slags tegn? Et tegn på oppstandelsen. Og vi har det i dag, etter to tusen år er Han fremdeles i live. Han er iblant oss i kveld, den samme i går, i dag og for evig, identifiserer Seg ved Guds egenskaper, manifesterer Ordet i denne tid som Han lovet å gjøre. Amen.

169 Der er Ordet. Vil dere tro tegnet nå, er det neste, den siste tid, Hans identifikasjon ved Sin Sønn? Legg merke til det.

170 Gud talte til Moses i tidligere tider. I 5. Mosebok 18:15 står det, “En profet som meg skal Herren din Gud oppreise.” Følg nå med. Det er Ordet. Det er Ordet. Det var Gud. Det var ikke Moses. Hvordan kunne Moses vite det; han som var en mann? Men Gud talte som gjennom Moses, sa dette. Tror dere det? Ja vel.

171 Nå, legg merke til Jesus, se hvordan Hans—Hans egenskaper identifiserte at dette lovede Ordet er sant. Det gjorde Han sannelig. Han ble identifisert ved denne egenskapen som Moses sa Han ville ha.

172 Mange av dem, som i dag, de ønsker å se en eller annen stor leder. “Åh, dette er doktor Ph. *Så-og-så*. Han kommer fra Hartford-Universitetet.” Eller, “Han kommer fra et eller annet stort sted som det.” Det er ingen identifikasjon fra Gud. Nei, nei. Ikke i det hele tatt. Ordet er det som identifiserer Gud. Skjønner?

173 Jesus var ikke en lærd, heller ikke var Han en prest, heller ikke var Han en rabbi, for verden. Han var en frafallen for verden.

174 Men Gud stadfestet Sitt Ord gjennom Ham, som gjorde Ham til Immanuel. Det var Hans identifikasjon. Nå her, Jesus møtte nøyaktig dette som Gud i tidligere tider hadde sagt Han ville gjøre gjennom Moses, hva Han ville gjøre.

175 Nå, se da Han møtte Peter, slik vi dramatiserte det her om kvelden, da Han møtte Peter og fortalte Peter hva navnet hans var. Dette tegnet identifiserte Hans Messianske forordninger for Peter, for Ordet hadde sagt: “Herren din Gud skal oppreise en Profet.”

176 Og Peter kom bort, som het Simon da, kom bort der Han var. Og Jesus så på ham, sa: “Navnet ditt er Simon, og du er sønn av Jona.” Det identifiserte Kristi karakter til å være det Ordet som Moses lovet. Peter gjenkjente at det tegnet identifiserte Jesus

som Messias. “Gud var i Kristus,” salvelsen for de siste dager. Til Natanael . . . Husk, Han fortalte Simon hva hans navn var.

177 Nå, følg med, til Natanael fortalte Han hva han hadde gjort. “Du var under treet da Jeg så deg.” Det identifiserte Ham som Messias.

178 Sa: “Du er Guds Sønn. Du er Israels Konge.” Han var identifisert ved egenskapen fra det lovede Ord at Han skulle være Messias. “Herren din Gud skal reise opp en Profet.”

179 Den lille kvinnen ved brønnen, Han fortalte henne hva hun var, og det identifiserte Ham som denne lovede Messias. Skjønner?

180 Hans karakter, Hans egenskaper var Ordet som ble identifisert. Var Hans egenskaper som viste at Ordet var Gud, så det var Gud som ble identifisert i Kristus. Nå, merk dere det. Følg med.

181 For Peter, Han ble identifisert for Peter ved å nevne navnet hans. Han ble identifisert for Natanael ved å fortelle ham hva han hadde gjort. Han ble identifisert for kvinnen, ved å fortelle hva hun var. Hva han . . . hvem *han* var; hva *han* hadde gjort og hva *hun* var. Han identifiserte Sine Messianske egenskaper som skulle være egenskapene til Messias.

182 Se på den lille kvinnen som sa det samme. “Sir, jeg ser at Du er en profet. Vi har ikke hatt en profet på hundrevis av år. Vi har hatt overflod av menigheter, overflod av stridigheter og denominell uenighet, men vi har ikke hatt en profet på hundrevis av år. Vi vet at når Messias kommer, så er det dette som vil identifisere Ham.”

183 Han sa: “Jeg er Han som snakker med deg.” Ingen uklarheter ved dette, “Jeg er Han.” Det identifiserte Ham.

184 Kvinnen med blødningene identifiserte Ham som Ordet. Hvordan? Ved det Han gjorde da troen hennes berørte Ham. Han snudde Seg rundt og sa: “Hvem rørte ved Meg?” Han visste at noe hadde skjedd. Det identifiserte Jesus som Messias.

185 Hun trodde det og hun sa: “Hvis jeg kan røre ved Hans kledning, så vil jeg bli frisk.”

186 Så snart hun berørte, snudde Han Seg og sa: “Nå, hvem rørte ved Meg?” Og de nektet alle på det. Men Hans Messianske egenskaper . . .

187 Amen! Jeg håper dere ser det, forsamlingen. Lytt, idet vi avslutter.

188 Der berørte hun Ham. Det var kanskje hundrevis som prøvde å berøre Ham. Peter irtettesatte Ham til og med og sa: “Vel, alle sammen berører Deg.”

189 Han sa: “Ja, men noen rørte ved Meg annerledes.” Det var noe annerledes, den trosberøringen. Skjønner? Sa: “Noen rørte ved

Meg. Det var en annerledes berøring. Jeg ble svak. Styrke gikk ut fra Meg. Kraft har gått fra Meg.” Nå, der står Han.

¹⁹⁰ Nå, selv Hans Egne disipler sa, med andre ord: “Det høres— høres ut som Du er en person helt fra deg selv. Ja, folk, alle berører Deg jo.”

¹⁹¹ Legg merke til Hans, legg merke til Hans identifikasjon nå. Han snudde Seg rundt, kikket gjennom folkemengden. Han siktet Henne rett inn. Hun kunne ikke skjule seg lenger. Han fortalte henne om hennes tilstand og sa: “Hennes tro hadde gjort henne frisk.”

¹⁹² Hun visste det ved dette at, Hebreerne 4:12, “Ordet skjelner hjertets tanker og motiver.” Hans egenskaper identifiserte Ham til å være “Guds Ord ble kjød og tok bolig iblant oss.” Amen.

¹⁹³ Jeg tror det samme i kveld identifiserer Ham som den oppstandne Jesus Kristus som lever iblant oss i kveld, den samme i går, i dag og for evig. Nå, slik Hebreerne 13:8 er sant, vil Hans egenskaper identifisere Ham i dag, slik det gjorde da, på samme måte.

¹⁹⁴ Se på Kleopas og dem etter oppstandelsen. Jesus identifiserte Seg på måten Han brøt brødet på, at Han gjorde det akkurat slik Han gjorde det før Han ble korsfestet. Og de . . . Det identifiserte Hans egenskaper, fordi det var slik Han gjorde det.

¹⁹⁵ Nå, dersom Han var her i kveld, hvordan ville Han identifisere Seg? Akkurat slik Han gjorde i går, for Han er den samme i dag og vil bli for evig. Det er identifikasjonen. Hebreerne 4, fire- . . . 14 og 15, “Han er nå . . .” Sier, “Han er vår Yppersteprest som kan ha medlidenhet med våre svakheter.” Han er vår Yppersteprest akkurat nå. Etter Hans oppstandelse, etter Hans død, etter Hans begravelse, etter Hans oppstandelse, etter Hans oppstigning, amen. Han er fremdeles den samme i går, i dag og for evig, en Yppersteprest som kan ha medlidenhet med våre svakheter. Amen. Han er det akkurat nå, for hver mann og kvinne her som vil tro det. Han er vår Yppersteprest, samme i går, i dag og for evig.

¹⁹⁶ Han lever for evig. Tror du det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Hans egenskaper identifiserer Ham som den samme som Han var da Han levde på jorden. Han lever fremdeles her i kveld i form av Den Hellige Ånd. Han lever for evig. Og Hans egenskaper følger Ham akkurat som det alltid gjorde, hvis Han fremdeles lever.

¹⁹⁷ Jeg er takknemlig i kveld for at, “Gud, i tidligere tider og på mange måter talte til fedrene gjennom profetene, i denne siste tid gjennom Sin Sønn Jesus Kristus.”

¹⁹⁸ Du store, jeg visste ikke at jeg hadde talt så lenge. Jeg glemte det helt bort. Beklager. Jeg vil bare . . . Jeg vil stoppe.

La oss be.

199 Himmelske Far, store barmhjertige Gud! Herre, jeg—jeg . . . kanskje jeg snakket for mye. Jeg ber, Gud, hvis jeg gjorde det, at Du må tilgi meg. Men Herre, jeg kan ikke be om tilgivelse for det jeg sa. Jeg sa bare det Du har sagt i Ditt Ord her.

200 Nå, bare et ord eller to fra Deg Herre, kanskje alle her vil se det i kveld. De få, syke menneskene vil bli helbredet når de ser at Du fremdeles er vår mektige Yppersteprest. Jeg ber Herre i disse neste minuttene, at Du må få dette Budskapet til å leve igjen i virkeligheten. Ved det jeg har sagt ved Ordet, må Dine egenskaper identifisere Deg iblant oss i kveld, at Du er den samme i går, i dag og for evig, for det er i Jesu Navn vi ber om det. Amen.

201 Bare et øyeblikk nå. Vi, jeg—jeg er bare litt sen, men greier dere å holde ut lenge nok til å ha en liten bønnekø i femten, tjue minutter? Hvis dere vil, løft opp deres hånd, si: “Vi . . .” Ja vel, takk—tak. Jeg lovet å slippe dere ut klokken halv ti. Det er den tiden nå; det er tjue minutter til. Så hvis dere bare vil gi meg rundt ti minutter, vil jeg skynde meg.

202 La oss se, hva slags bønnekort ga de ut i dag? [En broder sier: “O.”—Red.] O? Hva, hvor begynte vi her om kvelden, en, en? [“Jeg tror det var en.”] Ja, hm-hmh.

203 Og så i går kveld, bare . . . Den Hellige Ånd . . . Jeg lyttet i dag og repeterte det som ble sagt. Noen av de franske navnene, jeg ble . . . Den Hellige Ånd; den eneste måten jeg kunne gjøre det, bare vente og se.

204 Ser dere, noen ganger når du ser en visjon, må den tolkes og forstås. Den er tydet. En visjon, som at du—du ser en—en sau, det kunne bety ull. Ser dere, du må også ha tolkningen av den, ser dere, og forståelsen av visjonen og forklare den.

205 Og jeg la merke til i går kveld, jeg—jeg klarte ikke å uttale de franske navnene, jeg måtte stave det.

206 I Afrika og rundt hottentottene og hedningene og slikt, ville Den ha stavet navnene deres rett ut, fortalt dem hvem de er, stavet det rett ut på språket deres. De, de ville ha visst hva det var så snart du stavet det. Men, ser dere, men Han kjenner alle språk. Han er den Evige Gud.

207 La oss i kveld begynne fra, la oss si sytti-fem til hundre, bokstaven O. Er det O, er det det han sa? Jeg . . . [En broder sier: “Ja. O.”—Red.] O, O. Ja. Ja vel. Hvem har bønnekort sytti-fem, la oss se det? Bokstaven O, bønnekort O, sytti-fem, løft opp din hånd, hvem enn som har det. O'er. Ja vel. Kom rett bort *hit*. Sytti-fem, åtti, åtti-fem, nitti, nitti-fem, hundre, kom *denne* veien er dere snill. Ja vel, det vil si, still dere i kø her borte ganske raskt, for vi har ikke mye tid. Jeg vil bare stole på at dere gjør det.

208 Se på bønnekortet ditt. Se på sidemannens bønnekort. Hvilken. . . Og hvis noen er vanføre, så flytt dem rett oppover i bønnekøen. Så hvis de har O, bare som O, sytti- . . .

209 Sytti-fem til ett hundre, still dere i kø rett over *her*, er dere snill. Hvor enn dere er, oppe på balkongene, hvor som helst, kom rett ned og kom til køen så raskt som mulig, er dere snill, for å spare tid.

210 Nå, resten av dere her som ikke har et bønnekort, vil dere løfte hendene deres og si: “Jeg har ikke et bønnekort broder Branham, men jeg tror?” Løft deres hender.

211 Husk nå, jeg vil snakke til dere om Ypperstepresten. “Han er en Yppersteprest som kan ha medlidenhet med våre svakheter.” Han er *Jehova-Jireh*, “Herrens tilveiebrakte offer.” Han er *Jehova-Rapha*, “Herren som helbreder alle dine sykdommer.” Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Han er *Jehova-Manasse*. En *beskytter*, et *skjold*, vår *fred* er Han fremdeles. Vel, hvor mange tror at alle disse Jehovas gjenløsningsnavn kan anvendes på Jesus? [“Amen.”] Ja visst, Han måtte det. Hvis Han—hvis Han. . . Ja, de er uatskillelige, så Han måtte være alle sammen. Og dersom Han fremdeles er *Jehova-Jireh*, er Han *Jehova-Rapha*. Hvis Han er *Jehova-Jireh*. . . Han er *Jehova-Jireh*, er “Herrens tilveiebrakte frelsesoffer,” så er Han *Jehova-Rapha* som “helbreder alle våre sykdommer.” Amen. Helbredelse kan bare komme fra Gud.

212 Ja vel, mens folk stiller seg opp i kø har jeg ikke tid til å se hvem de er og hva de er. Men nå, alle der ute som vet at jeg ikke kjenner dere, løft opp deres hånd og si: “Jeg trenger Gud. Men du kjenner meg ikke broder Branham, men jeg trenger Gud. Jeg vil bare løfte min hånd.”

213 Nå, om dere bare vil holde dere i ro i noen få minutter, følg med, vær forsiktig, vær stille. Nå, jeg mener ikke, når jeg sier: “vær stille,” . . . Dersom Herren gjør noe, og du ønsker å prise Herren; det er tilbedelse. Men det jeg mener, “bare løpe rundt, stå opp,” vet dere, det er uærbødig. Skjønner? Og Den Hellige Ånd er veldig var, veldig var. Skjønner? Bare et eller annet som det, Han bare forlater meg, og da må jeg bare kjempe igjen, ser dere. Men om dere vil lytte!

214 Husker dere Hans første løfte? “Få folket til å tro deg og vær oppriktig, så vil ingenting hindre bønnen.” Husker dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Det er riktig. Og det er. . . Jeg har ikke sett det feile ennå, og det vil ikke feile. Det er Gud.

215 Nå vil vi skynde oss med bønnekøen, slik at vi får så mange gjennom som vi kan på grunn av folket. Men dere som har bønnekort og ikke blir kalt opp i kveld, hold på kortet ditt, vi kommer til å ta i mot deg. Ja vel.

216 Nå, dere der ute uten bønnekort, husk. Eller dere der ute, enten dere har bønnekort eller ikke, bare tro at Han er, som

Hebreerne det 4. kapitlet her. “Han er Ypperstepresten som har medlidenhet med våre svakheter.” Se om Han forblir . . . Se om Jehova har gitt Seg til kjenne blant Sitt folk, slik Han gjorde på Sodomas tid. Ja vel.

²¹⁷ Ja vel, sir. Nå, la oss be nå, vær helt ærbødig. Husk nå, et ord fra Gud betyr mer enn noen andre kunne si. Nå, denne mannen her, jeg—jeg kjenner ham ikke. Og jeg antar han er . . . Du er en fremmed for meg, er du, sir? [Broderen sier: “Ja.”—Red.] Du er en fremmed. Vi vet én ting, at vi begge må stå i Guds Nærvær en dag som mennesker, må vi møtes Der. Dette er første gang vi møtes.

²¹⁸ Nå, om du kom hit, om du er syk, vet jeg ikke; det kan være noe annet, ser du. Men hvis jeg—hvis jeg la hendene på deg og sier: “Priset være Herren! Gå, bli frisk.” Det er helt i orden. Du kunne tro det. Men hva om Han forteller deg hva som feiler deg? Nå, ser du, det er annerledes, da vet du at det identifiserer Hans egenskaper. Ser du, det ville ikke være mine egenskaper. Jeg er en mann, jeg vet ikke noe om ham. Jeg fortalte ham nettopp: “Jeg kjenner deg ikke.” Han kjenner ikke meg. Men hva ville det gjøre? Det ville identifisere Jesu Kristi egenskaper som den samme i går, i dag og for evig. Klar over at det ikke kunne være meg, kunne ikke være meg, for jeg kjenner ikke mannen. Jeg vil løfte min hånd, *her* er Ordet. Skjønner? Jeg kjenner ham ikke. Han kjenner ikke meg. Men Jesu Kristi egenskaper . . .

²¹⁹ Om Jesus stod her, og han er syk. Hvis han hadde sagt: “Herre Jesus, helbred meg.” Hva ville Jesus si til ham? “Jeg har allerede gjort det.” Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

²²⁰ “Han ble såret for våre overtredelser, ved Hans sår ble vi helbredet.” All gjenløsningen vi noen gang kan få ble betalt på Golgata. Fra der av er det tro til å tro det fullbrakte verket. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Ja vel.

²²¹ Nå, nå om Jesus lever, og jeg har talt om Hans Ord . . . Slik er det, tilbake til enkelheten og troen og tro Hans Ord. Da Han møtte meg den kvelden, sa Han: “Du vil oppleve at du til og med vil vite deres hjertes hemmeligheter. Vil de ikke tro det første tegnet i hånden, vil de måtte tro dette.” Skjønner? “Gjør de ikke det, vil blod forbanne jorden.”

²²² Akkurat som det gjorde på Moses’ tid. Sa: “Vil de ikke tro de to tegnene, så hell blod på jorden,” ser dere, “hell vann på jorden, det vil bli blod.”

²²³ Nå, bare for å finne ut. Om jeg bare kan se hva problemet ditt er, så ville det overbevise deg og få deg til å tro, ville det ikke? [Broderen sier: “Ja visst.”—Red.] Du vet at det ville måtte være egenskapen til Personen jeg snakker om, Jesus Kristus.

²²⁴ Mannen, idet jeg nettopp kikket på ham, beveger seg tilbake. Han er skygget. Det er ikke en ting som legevitskapen kan gjøre for å hjelpe ham. Han er i en døende tilstand. Det er riktig.

Han har hatt en operasjon, og operasjonen var en prostata-operasjon. Og det er kreft, og kreften har spredt seg i hele deg. Hvis det er riktig, løft opp din hånd. Bare Gud kan helbrede ham. [Broderen sier: "Halleluja! Halleluja! Halleluja!"—Red.] Men hør her, jeg ønsker å si noe til deg, sir. Den djevelen kan ha skjult seg for legens kniv, men han kan ikke skjule seg for Gud. Tror du det? Tror du det? ["Åh! Åh!"] Da ber jeg at i Jesu Kristi Navn må dette forsvinne fra ham, må mannen leve. Ingenting, jeg ble bare svak. Ja vel.

225 Du og jeg er fremmede for hverandre, en mann og en kvinne møtes. Nå, som en mann, kjenner jeg deg ikke. Og kanskje, som en kvinne kjenner du meg ikke, ikke noe mer enn at du kanskje har sett navnet mitt, eller bildet eller noe lignende. Men vi kjenner ikke hverandre. Det er våre karakterer. Vi kjenner ikke hverandres karakter. Men Kristi egenskaper, Han er Ordet og Ordet er lovet for denne tid. Dere hørte meg tale om det. Så Hans egenskaper ville identifisere Ham her. Ikke jeg som identifiserer Ham. Jeg kjenner deg ikke. Du forstår. Vår—vår forsamling forstår det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Skjønner? Jeg er—jeg er en mann. Jeg er bare deres broder.

226 Slik som kvinnen ved brønnen, la oss si at noe er feil, noe feiler deg, eller hva du ønsker, eller hva du er her for. La Gud være dommer for det. Du lider av en blodmangel-tilstand. Det er riktig, er det ikke? [Søsteren sier: "Amen."—Red.]

227 Jeg—jeg får det stadig opp i tankene mine, noen som tror at jeg gjettet det. Jeg gjetter ikke det. Nei. En gang iblant, føler jeg det, noen. Du kan ikke skjule tankene dine nå. Nå, det er rundt omkring, jeg kjenner at to virkelig ille skeptikere sitter her. Skjønner? Så nå husk at jeg kan rope opp navnet ditt også, Gud kan det, så slutt og tenk det. La meg vise deg.

228 Se her, dame. Se på meg. Jeg vet ikke hva Han fortalte deg, men jeg—jeg vet hva Han er. Og det er Hans egenskaper identifisert. Ja, det er en blodmangel-tilstand, blodet, vann.

229 Nå, her, her er noe. Se om de tror dette er gjetting. Har et barn du ber for, som er her. [Søsteren sier: "Ja."—Red.] Det er riktig. Det har noe i halsen, ["Ja."], mandler, polypper. Det venter på en operasjon. Er ikke det riktig? ["Ja."] Ta det lommeterkleet og legg det på det og tro. ["Ja."] Ikke tvil. Det vil ikke trenge en operasjon. Tro nå av hele ditt hjerte.

230 Hvordan står det til? Saken er, for denne kvinnen her, at du er redd for noe. Du er redd for at et fødselsmerke har blitt til kreft. Uh-huh, uh-huh. Gå nå og tro, og det vil ikke bli slik. Bare gå og tro av hele ditt hjerte. Egenskaper, ikke av meg; av Ham!

231 Tror dere nå? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Det skulle få alle til å tro. ["Amen!"]

232 Nå, jeg kjenner ikke deg. Jeg er en fremmed for deg. Gud kjenner deg. Tror du det? Du vet at jeg ikke kjenner deg, og du

vet at du ikke kjenner meg, så tror du at denne Ånden som taler ikke kan være min ånd? Fordi, jeg, som en mann, jeg kjenner deg ikke. Men det lovede Ords egenskaper er Ordet som er skarpere enn et tveegget sverd og skjelner hjertets tanker og råd.

²³³ Du er veldig syk. Du har hatt kvinneproblemer som var en livmor, og livmoren hadde kreft. Og du gikk og tok en slags behandling, det var en radium-behandling, og det eneste det gjorde var å spre det i hele deg. Og du vil—du vil dø hvis Gud ikke helbreder deg. Det er sant. Tror du nå at Han vil helbrede deg? [Søsteren sier: “Ja.”—Red.] Må Himmelens Gud irrettesette den djevelen som er skjult for legen. [“Åh!”] Han kan ha skjult seg for radium, men ikke for Den Hellige Ånd. Gå, tro Ham nå, søster. Ikke tvil i det hele tatt, men tro.

²³⁴ Tror du at Gud kan helbrede den astmatiske tilstanden og gjøre deg frisk? [Broderen sier: “Ja.”—Red.] Tror du det? Så gå din vei og gled deg og si: “Takk, Herre. Jeg tror astmaen min er over.”

²³⁵ Hvordan står det til? Du er nervøs. Du har vært nervøs i lang tid. Ved dette har det forårsaket et magesår i magen din som gir deg—deg mageproblemer. Og ønsker du . . . Ønsker du å spise kveldsmaten din? Vil du gjøre det jeg sier at du skal gjøre? Gå, spis i Herren Jesu Navn.

²³⁶ Tror du av hele ditt hjerte? [Søsteren sier: “Det gjør jeg.”—Red.] Du er en svært fin ung, dame, ser det ut som. Tror du at jeg er Hans tjener? [“Amen.”] Tror du at Hans egenskaper kunne være her også . . . Ordet Selv og løftet for denne tiden, “De gjerninger som Jeg gjør skal dere gjøre også?” [“Amen.”] Jeg kan ikke helbrede. Han har allerede gjort det; men Hans egenskaper som fremviser Ham, kan fortelle hva som er feil med deg. Du har dameproblemer, kvinnelige problemer. [“Ja, sir.”] Tror du at Gud helbreder det nå? [“Ja. Amen.”] Gå din vei, det vil ikke plage deg noe mer. Tro av hele ditt hjerte.

²³⁷ Tror du at jeg er Hans tjener? [Søsteren sier: “Ja, sir.”—Red.] Hvis Gud vil fortelle meg hva som er problemet ditt, vil du tro at det er Jesu Kristi egenskaper? Det er i ryggen din. Det er ikke noe mer. Gå, tro av hele ditt hjerte. Tro.

²³⁸ Kom, dame. Du har også mageproblemer. Tro av hele ditt hjerte og gå og spis middagen din. Glem det. Jesus Kristus gjør deg frisk.

²³⁹ Kom. Problemet ditt er blodet ditt. Du er en diabetiker. Tror du at Gud vil gjøre deg frisk og helbrede deg for det? Gå din vei og si: “Takk, Herre Jesus,” gjør deg frisk. Gå, tro av hele ditt hjerte.

²⁴⁰ Kom. Ryggen din, tror du at Gud vil helbrede ryggen og gjøre deg frisk? Gå din vei, og gled deg og si: “Takk, Herre Jesus.”

²⁴¹ Du hadde også noe galt med ryggen din. Bare fortsett å gå, si: “Takk, Herre. Jeg er helbredet.” Tro det av hele ditt hjerte.

242 Du hadde også ryggproblemer. Hva vet du om det? Tro av hele ditt hjerte nå, og gå din vei og bli frisk. Tro at Jesus Kristus gjør deg frisk. "Om du kan tro, er alle ting mulig." Ja vel.

243 Hva om jeg ikke sa noe til deg; bare gikk forbi og la hendene på henne, tror du at hun ville bli frisk? De ser hva som er galt. Tror du at hun ville bli det? Kom hit. Jeg står imot denne djevelen, i Jesu Kristi Navn. Må Guds kraft helbrede barnet. Amen. Ikke tvil, ikke tvil i det hele tatt, og hun vil bli frisk. Tro av hele ditt hjerte.

244 Hvis Gud ikke helbreder deg, vil du ende opp med krykker en dag, med leddgikt. Men tror du at Gud helbreder leddgikten din? Så gå, si: "Takk, Herre. Jeg tror Deg, og Du gjør meg frisk." Ja vel.

245 Kom nå. Det er faktisk alderen din. Du er virkelig nervøs. Blir virkelig nervøs sent på kvelden. Når du arbeider og slikt, blir du virkelig nervøs. Tror du nå? Det vil ikke plage deg noe mer da. Gå din vei og si: "Takk, Herre Jesus."

246 Kom, sir. Tror du at Gud helbreder hjerteproblemer? [Broderen sier: "Ja."—Red.] Vil gjøre hjertet ditt friskt? Bare fortsett videre og si: "Takk, Herre. Jeg tror av hele mitt hjerte."

247 Gud helbreder tuberkulose og gjør frisk også. Tror du det, sir, av hele ditt hjerte? [Broderen sier: "Jeg tror det."—Red.] Ja vel. Gå din vei og gled deg og si: "Takk, Herre Jesus."

248 Hva med dere der ute, tror dere? Hva med forsamlingen? Noen av dere i forsamlingen, tro nå.

249 Denne mannen som sitter rett her med bronkitt, tror du at Gud vil helbrede bronkitt-problemene? Ja vel, du kan få det du har bedt om da. Amen.

250 Høyt blodtrykk sitter rett bak ham der. Tror du at Gud vil helbrede det høye blodtrykket ditt? Det forlot deg, sir. Jeg kjenner ham ikke, aldri sett ham i mitt liv.

251 Si meg, sir, tror du at de krampene i musklene dine, nervøse muskelkramper, tror du at Gud vil helbrede det? Gjør du? Løft opp din hånd hvis du tror. Ja vel.

252 Din kone sitter der, hun plages av bihuleproblemer. Tror du at det forsvinner fra deg også, søster?

253 Damen som sitter rett bak oss der, har nevritt. Tror du at Gud vil helbrede nevritten din, dame?

254 Her er en dame med en liten kåpe, rød kåpe på seg, her. Hun sitter der. Hun har bihuleproblemer, også. Tror du at Gud vil helbrede bihuleproblemene dine? Løft opp hånden din, hvis du tror det.

255 Enhver her inne som tror at Jesu Kristi egenskaper er iblant oss i kveld, løft opp din hånd og si: "Jeg tror det." [Forsamlingen gleder seg og sier: "Jeg tror det!"—Red.]

²⁵⁶ Alle som er her inne som vil ta imot Ham som sin helbreder, reis deg opp på føttene og si: "Jeg tror det." Reis dere. Stå opp fra stolene deres, hva enn det er. Jesus Kristus den samme i går, i dag og for evig. Jeg gir Ham til dere i Herren Guds Navn.

GUD IDENTIFISERER SEG VED SINE EGENSKAPER NOR64-0320
(God Identifying Himself By His Characteristics)

Dette Budskapet av broder William Marrion Branham, som opprinnelig ble talt på engelsk fredag kveld den 20. mars 1964, ved Denham Springs High School i Denham Springs, Louisiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd-opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org